

Argumenter for fastholdelse af Ligningslovens §33A

I debatten omkring Ligningslovens §33A har der været en række argumenter fremme omkring ufordringerne ved hhv. at fastholde eller afskaffe paragraffen. Som offentlige danske medarbejdere i Bruxelles, der arbejder under denne lovgivning, har vi nogle input til debatten, som forhåbentlig kan skabe mere klarhed omkring forholdene, når man er udstationeret under denne lovgivning.

Når nu man nyder godt af danske offentlige ydelser, så skal man vel også være med til at finansiere disse ydelser - er det ikke rimeligt?

Realiteten er, at man som bosat i Belgien - selvom man er på §33A - ikke har adgang til danske velfærdsydelser. Man har ingen gratis lægehjælp, ingen gratis hospitalsbehandling, ingen behandlingsgaranti, ingen dansksproget skoleundervisning eller dagsinstitutioner. Vi har adgang til belgisk betalingskole på fransk eller flamsk eller meget kostbar international skole og daginstitutioner på fransk eller flamsk, som er betydeligt dyrere end i Danmark eller endnu dyrere engelske daginstitutioner. Der er heller ikke dagpenge i tilfælde af fx partners ledighed.

Man kan derfor ikke sige, at offentligt udstationerede har adgang til de samme offentlige ydelser, som danskere bosat i Danmark. Med andre ord; skattnedsættelsen via §33A ikke er en rabat, men en kompensation for de omkostninger, der for den enkelte og vores familier er forbundet med at være udsendt til tjeneste i udlandet.

Hvorfor skal I have mere i løn, når man er udsendt til tjeneste i udlandet?

Det skal man, fordi det er forbundet med en række konkrete udgifter at arbejde i udlandet i en periode. Brugerbetaling for offentlige ydelser, som er nævnt ovenfor, er én side af den sag. Desuden er der udgifter til hjemrejser, for nogles vedkommende dobbelt husførelse, medfølgende partners tab af indkomst og pensionsopsparing m.v. Den danske stat anerkender disse ekstraudgifter i kraft af de store skattefrie udstationeringstillæg, man udbetaler til statsligt udsendte (fx Udenrigsministeriets folk, fagministeriers attachéer på fx EU-repræsentationen i Bruxelles m.fl.). Disse får udover et skattefrit udstationeringstillæg, betalt bolig, international skolegang, fuld sygesikring m.v. uden beskatning. Den skattefrie udstationeringspakke for en statsligt udsendt til Bruxelles med 2 børn løber op i størrelsesordenen 1 mio. kr. årligt. udover den normale skattepligtige løn.

Andre offentligt - ikke statsligt - udstationerede får ikke disse skattefrie tillæg (der er kun hjemmel i ligningsloven til skattefrie udstationeringstillæg til statsligt udsendte), men skal finansiere alle disse statsanerkendte ekstraudgifter via deres skattnedsættelse. Grundlønninger til udsendte under §33A er desuden ofte lavere end tilsvarende lønninger i en dansk kontekst.

Derfor er svært for os at forstå, at man med den samme skattemæssige logik på en ene side kan argumentere for, at det er rimeligt og retfærdigt, at ikke-statsligt offentligt udsendte fremover skal betale fuld skat af deres løn samtidigt med, at man anerkender, at statsligt udsendt får en skattefri udstationeringspakke på ca. 1 mio. kr. årligt udover den normale skattepligtige løn.

Virkeligheden fra vores kontorer i Bruxelles viser, at det i dag er vanskeligt, selv med skattnedsættelsen under §33A, at rekruttere velkvalificerede medarbejdere fra Danmark. Det er muligt at rekruttere unge enlige, men vanskeligt at rekruttere erfarne medarbejdere, som jo ofte har en partner i job og børn - den kompensation, vi kan tilbyde i dag, er simpelthen ikke attraktiv nok til, at de vil rejse til udlandet med familien. Ved bortfald af §33A og uden anden kompensation bliver det forventeligt meget vanskeligt at rekruttere de rigtige medarbejdere fra Danmark til tjeneste ved vores kontorer. Det kan man beklage og undre sig over, men det er realiteten.

Hvorfor ikke gå over til Udenrigsministeriets model med skattefrie 'udstationeringspakker' for udstationering?

Det er klart, at hvis man fjerner §33A, må Ligningsloven justeres, så der gives hjemmel til, at ikke-statslige offentligt udstationerede også kan modtage skattefrie tillæg og ydelser, da man naturligvis ikke skattemæssigt kan behandle udstationerede fra staten mere fordelagtigt end udstationerede fra andre offentlige institutioner, såsom bl.a. danske kommuner og regioner.

Men dette er ikke en ønskeværdig situation, da man så vil vælge den enkle model fra til fordel fra den komplicerede, administrationstunge og ikke mindst økonomisk omkostningsfulde model, som staten benytter sig af.

Med §33A har man i dag en enkel model, som i praksis har vist sig at fungere, og som holder omkostningerne for de danske skatteborgerne nede. Ved at vælge UM-modellen med 'udstationeringspakker' skal der bygges et tungt administrativt apparat op hos de offentlige organisationer, som udstationerer, som yderligere vil fordyre - og nok så væsentligt i nogle tilfælde blokere - for udsendelse af medarbejdere.

Er der et provenu for Danmark eller andre fordele ved at afskaffe §33A for offentligt udstationerede?

Det er vanskeligt at se fordele ved at afskaffe §33A for offentligt - ikke statsligt - udstationerede. Der vil ikke blive tale om et skatteprovenu, da man blot tager penge fra en offentlig kasse og lægger dem over i en anden offentlig kasse. Mange kan sige, at de offentlige organisationer, som forholder sig aktivt til globaliseringen, kommer til at betale til de, som ikke gør det. Er det dette man har villet opnå?

Nogle peger på, at en afskaffelse vil skabe mere retfærdig og enkelhed i skatteforhold for udsendte, men med reference til ovenstående argumentation er det vanskeligt for os at se.

Hvem taber så på at afskaffe §33A for offentligt udstationerede?

Taberne bliver Danmark, de danske skatteborgere samt offentlige og private virksomheder i Danmark.

Den umiddelbare konsekvens af en afskaffelse af §33A bliver en neddrøsling af aktivisterne for at fremme danske interesser internationalt.

Medarbejderne får beskåret deres løn, hvilket vil få mange til at forlade deres udstationering og vende hjem til det danske arbejdsmarked, hvorved væsentlige kompetencer og netværk bl.a. her i Bruxelles vil blive tabt på gulvet.

Omkostningerne ved at udstationere vil stige, hvorfor nogle offentlige organisationer vil skære ned på personaleressourcerne i udlandet eller måske endda helt ophøre med at udstationere. Organisationerne vil være tvunget ud i ressourcekrævende og kostbar udvikling af nye ansættelsesmodeller, til gavn for revisionsfirmaer, men ikke for det offentlige. Det vil i nogle tilfælde føre til, at organisationer nok vil vælge at lade deres medarbejdere beskattes lokalt i det land, der udstationeres til, og således udhule argumentet om et højere skatteprovenu for Danmark yderligere.

På længere sigt vil det blive vanskeligere at rekruttere kvalificerede medarbejdere til de udstationerede job, således at de resultater, der i dag nås, ikke kan opretholdes. Samtidig vil den viden, erfaring og netværk, som danske ansatte opnår under en udstationering, og som siden bliver til gavn hjemme i Danmark, blive begrænset.

Alt i alt vil det arbejde, som i dag udføres af ikke-statslige offentlige organisationer i udlandet med at tiltrække penge, knowhow, viden og ressourcepersoner til Danmark, blive berørt negativt. Disse gevinster

er ikke ubetydelige - blot 2 af organisationerne bag dette notat har siden 2007 været direkte årsag til at hjemtage konkurrenceudsatte EU-midler for over 600 mio. kr. Dertil kommer mange andre gevinster, som er belagt med nøje dokumentationskrav fra de udsendende offentlige organisationer.

Vi skal på denne baggrund appellere til, at regeringen og forligspartnerne genovervejer afskaffelse af ligningslovens §33A for offentligt - ikke statsligt - udsendte og indtænker de mange negative konsekvenser af forslaget i den endelige beslutning.

Vi beder derfor dig, som repræsentant for et af partierne bag Skattereformen, om at forholde dig til følgende, inden du og dine kolleger vælger at afskaffe Ligningslovens §33A.

- Er du opmærksom på, at Danmark fremover går glip af det bidrag som en lang række offentligt - ikke statsligt - udsendte i dag 'returnere' til Danmark ift. en styrket internationalisering med betydelige netværk og knowhow?
- Er du indstillet på, at Ligningslovens laves om, således at skattefrie 'udstationeringspakker' i fremtiden også kan gives til sådan nogle som bl.a. os? Og er du klar over at dette medfører betydelige meromkostninger for bl.a. danske kommuner, regioner, kulturinstitutter og menigheder?
- Er du opmærksom på, at der kan stilles spørgsmål ved det merprovenu afskaffelse af §33A er opgjort til at medfører i Skattereformen?

Vi står hver og en hellere end gerne til rådighed for yderligere oplysninger. I er velkommen ringe eller maile og vi kommer meget gerne til Danmark og taler vores sag.

Bag dette notat står:

Det Syddanske EU-Kontor
Midtjyllands EU-kontor
Det Danske Kulturinstitut/Benelux
ZealandDenmark - Region Sjællands EU-kontor
Alliancen for Grøn Offshore Energi
Menighedsrådet for Den Danske Kirke i Bruxelles

på vegne af offentlige - ikke statslige - organisationer i Bruxelles.